

Brüsszel, 2019. december 10.
(OR. en)

14972/19

HYBRID 56	EDUC 478
DISINFO 18	AUDIO 118
AG 68	DIGIT 179
PE 257	INF 332
DATAPROTECT 300	COSI 252
JAI 1307	CSDP/PSDC 575
CYBER 328	COPS 360
JAIEX 177	POLMIL 129
FREMP 176	IPCR 23
RELEX 1147	PROCIV 100
CULT 141	CSC 294

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Tárgy: A reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló kiegészítő jellegű erőfeszítések
– A Tanács következtetései (2019. december 10.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló kiegészítő jellegű erőfeszítésekről szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2019. december 10-i 3739. ülésén elfogadott.

A Tanács következtetései a reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló kiegészítő jellegű erőfeszítésekről

1. A Tanács emlékeztet az Európai Tanács¹ és a Tanács² vonatkozó következtetéseire, és kijelenti, hogy továbbra is elkötelezett az iránt, hogy megerősítse az Unió és tagállamainak rezilienciáját az összetett és folyton változó hibrid fenyegetésekkel szemben, továbbá hogy fokozza az e fenyegetések felderítését, megelőzését és az azok elleni küzdelmet célzó együttműködést.

2. A Tanács nyugtázza a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés közös keretének (2016), a reziliencia és a hibrid fenyegetések kezelésére szolgáló képességek megerősítéséről szóló közös közleménynek (2018), valamint a dezinformációval szembeni cselekvési tervnek (2018) a végrehajtásában a vonatkozó tanácsi következtetésekkel összhangban tett előrelépéseket.

3. A hibrid fenyegetések elleni küzdelem elsősorban a tagállamok felelőssége. Az uniós szintű erőfeszítések kiegészítő jellegűek, és nem érintik a tagállamoknak a nemzetbiztonsági kérdések tekintetében fennálló kizárólagos hatáskörét. A hibrid fenyegetések kezeléséhez a biztonságra irányuló átfogó, összkormányzati és osztályszintű megközelítésre van szükség, amely minden érintett szakpolitikai ágazatra kiterjedő, erősebben stratégiai jellegű, koordinált és következetes munkával jár. Az összkormányzati megközelítést uniós szinten is követni és alkalmazni kell.

4. E következtetésekből a Tanács meghatározza azokat a prioritásokat, amelyeket a 2019–2024-es időszakra szóló új stratégiai menetrend végrehajtásának összefüggésében követni kell az Unió társadalmainak, polgárainak, szabadságjogainak és biztonságának a hibrid fenyegetésekkel szembeni védelme során, és ennek érdekében a biztonságra irányuló átfogó megközelítésre ösztönöz, amelynek részei a jobb koordináció, valamint a megfelelőbb erőforrások és technológiai képességek, és amely a különböző szakpolitikai ágazatokban – többek között az uniós biztonsági és védelmi együttműködés keretében – már elvégzett fontos tevékenységekre épül.

¹ Mindenekelőtt az Európai Tanács 2019. márciusi és júniusi, 2018. márciusi, júniusi, októberi és decemberi, valamint 2015. márciusi és júniusi következtetései.

² Mindenekelőtt a következő dokumentumok: ST 10048/19, ST 6573/1/19 REV1, ST 10255/19, ST 12836/19 és ST 7928/16.

5. A demokratikus intézményeink hibrid fenyegetésekkel szembeni védelmére irányuló erőfeszítések során mindig tiszteletben kell tartani az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogokat, többek között a személyes adatok védelmét, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, valamint az egyesülés szabadságát.
6. Az EU-nak és tagállamainak továbbra is fejleszteniük, képezniük és használniuk kell a hibrid tevékenységek felderítésére, azok forrásainak elemzésére, valamint az azokra való reagálásra irányuló képességeiket, továbbá támogatniuk kell a tagállamok és az uniós intézmények, szervek és ügynökségek hibrid fenyegetésekkel szembeni rezilienciájának hosszú távú megerősítését, és ennek érdekében teljes mértékben ki kell használniuk a rendelkezésre álló eszközöket. A Tanács hangsúlyozza, hogy a korábbi gyakorlatokból levont tanulságok alapján naprakésszé kell tenni a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés uniós operatív protokollját.
7. A Tanács kiemeli, hogy a szabályokon alapuló világrend megóvása érdekében a hibrid fenyegetések elleni küzdelem összefüggésében is – többek között bizalomépítő és egyéb releváns intézkedések keretében – folyamatosan együtt kell működni a nemzetközi szervezetekkel, például az ENSZ-szel, az EBESZ-szel és az Európa Tanáccsal, valamint az olyan csoportokkal, mint a G7.
8. A Tanács hangsúlyozza, hogy az EU elkötelezett a hibrid fenyegetésekkel szembeni reziliencia megerősítése és az e fenyegetések elleni küzdelem terén a releváns partnerországokkal – mindenekelőtt a szomszédságpolitikában részt vevő országokkal – folytatott szoros és egymást kölcsönösen erősítő további együttműködés, valamint ezen országok további támogatása mellett.
9. A Tanács folyamatos és nem szűnő erőfeszítésekre szólít fel annak érdekében, hogy további eredményeket lehessen elérni a hibrid fenyegetések elleni küzdelemhez kapcsolódó valamennyi fellépés végrehajtásában az EU–NATO együttműködésről szóló együttes nyilatkozatok végrehajtását célzó közös javaslatok alapján, többek között a helyzetismeret, a stratégiai kommunikáció, a válságmegelőzés és -elhárítás, valamint a reziliencia fokozása terén. Ebben az összefüggésben újílag hangsúlyozza, hogy tovább kell fokozni a hibrid fenyegetésekkel kapcsolatos politikai párbeszédet, valamint rendszeres párhuzamos és koordinált gyakorlatokat kell tartani minden uniós tagállam és NATO-szövetséges részvételével, továbbá felszólít a párhuzamos és koordinált gyakorlatokra vonatkozó új terv késedelem nélküli véglegesítésére. A Tanács rámutat, hogy figyelembe kell venni a levont tanulságokat, továbbá hogy fontos az akadálytalan, inkluzív és megkülönböztetéstől mentes információcsere.

A Tanács kiemeli továbbá a hibrid fenyegetések elleni küzdelem helsinki székhelyű európai kiválósági központja által nyújtott értékes hozzájárulásokat, és a központot a releváns NATO kiválósági központokkal folytatandó együttműködésre sarkallja. Üdvözli a rendszeres és strukturált személyzeti csereprogramokat is, többek között az Európai Unió Helyzetelemző Központjának (EU INTCEN) hibrid fenyegetésekkel foglalkozó információs és elemzőcsoportja és a NATO hibrid fenyegetéseket elemző csoportja közötti együttműködést.

10. A Tanács tisztában van a tagállamok által a Bizottsággal és az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) közösen tett erőfeszítésekkel a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés közös kerete (2016) 1. intézkedésében előírt, a hibrid kockázatokkal kapcsolatos felmérés elvégzésére irányulóan, és a munka folytatására, valamint a hibrid kockázatokkal kapcsolatos felmérésnek a sebezhetőségek megfelelőbb kezelését célzó esetleges felülvizsgálatára szólít fel.

A reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló összehangolt munka

11. Az átfogó kockázatok csökkentése érdekében az új és kialakulóban lévő technológiák – többek között a mesterséges intelligencia és az adatgyűjtési technikák – fejlesztése és használata során megfelelően figyelembe kell venni a reziliencia megerősítésére adódó lehetőségeket, valamint a hibrid fenyegetések elleni küzdelem összefüggésében megjelenő esetleges sebezhetőségeket és áttételes hatásokat, többek között a kutatási és innovációs keretprogram stratégiai tervezési folyamatában is.

12. A Tanács megállapítja, hogy a rossz szándékú kibertevékenységek hibrid fenyegetések részei lehetnek, és ebben az összefüggésben hangsúlyozza az EU kiberdiplomáciai eszköztárának jelentőségét.

13. A hibrid fenyegetések és a gazdaság biztonsága közötti kapcsolat olyan figyelembe veendő releváns elem, amely továbbra is elsősorban a tagállamok felelőssége.

14. Az olyan új eszközöket, mint a közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretéről szóló uniós rendelet szerinti mechanizmus, hatékonyan kell felhasználni a reziliencia megerősítése és a hibrid fenyegetések elleni küzdelem érdekében, mégpedig a biztonságot vagy a közrendet valószínűleg érintő közvetlen külföldi befektetések azonosításához és kezeléséhez biztosított eszközökkel.

15. A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy a releváns jövőbeli jogalkotási javaslatok – többek között a jövőbeli kutatási és innovációs keretprogramok – hatásvizsgálata során elemezze a hibrid fenyegetésekkel szembeni rezilienciát is.

16. A Tanács hangsúlyozza a hibrid fenyegetések elleni küzdelemmel kapcsolatos rendszeres gyakorlatok és a különböző foratókönyvekre épülő, miniszteri és egyéb szintű megbeszélések, valamint annak fontosságát, hogy a hibrid elemek bekerüljenek az egyéb releváns, különböző szinteken végzett uniós képzési és gyakorlatokhoz kapcsolódó tevékenységekbe, és rámutat arra, hogy ezt támogatniuk kell a tagállamoknak és adott esetben a releváns szervezeteknek, mindenekelőtt a hibrid fenyegetések elleni küzdelem európai kiválósági központjának.

17. A reziliencia megerősítésével és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós együttműködés keretében teendő következő lépések összhangjának biztosítása érdekében a Tanács felkéri a Bizottságot és a főképviseletet, hogy az esetleges új kezdeményezésekre készülve, átfogó módon térképezzék fel az eddig hozott intézkedéseket és az elfogadott, releváns dokumentumokat.

A belső és a külső biztonság közötti kapcsolat

18. A bűnüldözési, a polgári védelmi és az egyéb releváns hatóságoknak tovább kell javítaniuk a hibrid fenyegetések megelőzésére és az ellenük való küzdelemre irányuló felkészültségüket. Az érintett nemzeti hatóságok, valamint az uniós intézmények, szervek és ügynökségek közötti, a belső és külső biztonság közötti kapcsolat minden területét átfogó, az érintettek megbízatásán alapuló együttműködést folyamatosan javítani és általánosan érvényesíteni kell, ugyanakkor növelni kell a szinergiákat és el kell kerülni az erőfeszítések közötti átfedéseket, mégpedig többek között horizontális munkamódszerek, önkéntes információcsere, valamint az ágazatokon átívelő képzések és gyakorlatok révén. Ennek érdekében tovább kell vizsgálni az érintett uniós mechanizmusok és ügynökségek támogató szerepét és hozzájárulásait – a megbízatásaik keretén belül és a meglévő költségvetési korlátok tiszteletben tartásával.

19. Az uniós intézményeknek és szervezeteknek a tagállamokkal együtt tovább kell fejleszteniük az ágazatokon és határokon átvívelő fenyegetésekre adott tagállami reagálásokat támogató releváns uniós mechanizmusok és eszközök – többek között a politikai szintű integrált válsághárítási mechanizmus, az uniós polgári védelmi mechanizmus és az azon belüli Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központ – igénybevételét.

20. A Tanács nyugtázza, hogy a tagállamok a hibrid tevékenységekből eredő súlyos válságok kezelése során alkalmazhatják a szolidaritási klauzulát (az EUMSZ 222. cikke).

Helyzetismeret és a hírszerzési információk elemzése

21. A reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló uniós együttműködést rendszeresen aktualizált fenyegetésértékelésnek és átfogó helyzetismeretnek kell vezérelnie. Ezeket az EU INTCEN-nek és a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó információs és elemzőcsoportjának kell elkészítenie annak érdekében, hogy a tagállami hatáskörök tiszteletben tartása mellett javuljanak a hibrid tevékenységek felderítését, megelőzését, megakadályozását és az azokra való reagálást célzó uniós és tagállami képességek. A Tanács úgy véli, hogy az erőforrások, így például a szakértelem megfelelő szintjének figyelembevételével mellett intenzívebbé kell tenni a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport tevékenységét.

22. A Tanács emlékeztet a hibrid fenyegetések elleni küzdelemről szóló, 2016. április 19-i következtetéseire, amelyekben az Uniót, a tagállamokat és a partnereket érintő hibrid fenyegetések megakadályozása és az ellenük való küzdelem érdekében uniós eszközök mozgósítására szólított fel. A Tanács hangsúlyozza, hogy a fenyegetések forrásainak figyelembevételével tovább kell fejleszteni a helyzetismerettel kapcsolatban meglévő tagállami és uniós funkciókat, és jobban ki kell használni az EU INTCEN és a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó információs és elemzőcsoportja által készített hírszerzési elemzéseket, különösen a hibrid fenyegetések elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós szakpolitikai döntéshozatali és válságkezelési folyamatok keretében.

23. A Tanács tudatában van annak, hogy a KBVP-missziók és -műveletek releváns hozzájárulást biztosíthatnak – adott esetben és a megfelelő módon – a harmadik felek esetleges hibrid tevékenységeire utaló jelek azonosításához és elemzéséhez, ideértve az uniós és a tagállami intézkedések lejárátását és akadályozását célzó dezinformációt is, és tisztában van azzal, hogy hasznos lenne tovább vizsgálni e hozzájárulás fejlesztésének lehetőségét.

A kritikus infrastruktúra védelme

24. A hibrid fenyegetésekkel szembeni reziliencia erősítésének összefüggésében is kulcsfontosságú prioritást jelent, valamint összkormányzati és osztársadalmi megközelítést tesz szükségessé a nemzeti és az európai kritikus infrastruktúrák, valamint az állam, a gazdaság és a társadalom megfelelő működése szempontjából kritikus fontosságú funkciók és szolgáltatások védelme. E tevékenység keretében figyelembe kell venni a különböző kritikus fontosságú funkciók és szolgáltatások – így például a pénzügyi szolgáltatások – közötti jelentős mértékű kölcsönös függőségeket, a magánszektor kulcsszerepét, a változó biztonsági környezetet és a felmerülő kockázatokat, a fizikai és a kiberbiztonság területén egyaránt.

25. Ezen túlmenően a működési rugalmasság és az üzletmenet-folytonosság tekintetében irányadó uniós és nemzeti jogi, szabályozási és felügyeleti követelmények mellett elő kell mozdítani az infrastruktúrák és a szolgáltatások magánszektorbeli tulajdonosaival és üzemeltetőivel való megállapodásokat a kritikus fontosságú szolgáltatások folyamatosságának és az azokhoz való hozzáférésnek a *vis majoron* túlmutató garانتálása érdekében is, az összes releváns fenyegetés elhárítását célzó, elfogadható szintű felkészültség, valamint a jelentős hatású, kis valószínűséggel bekövetkező események kezelésére, enyhítésére és az azokból való kilábalásra irányuló rugalmasság biztosításával.

26. A Tanács hangsúlyozza, hogy bár a kritikus infrastruktúrák védelme elsősorban nemzeti hatáskörbe tartozik, a határokon átnyúló és az ágazatokon átívelő kölcsönös függőségek jelentős mértéke koordinált vagy – szükség esetén – összehangolt uniós szintű erőfeszítéseket tesz szükségessé, többek között a belső piac zavartalan működésének tekintetében.

27. Az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről szóló 2008/114/EK irányelv végrehajtásának 2019. júliusi értékelése nyomán a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy – a kritikus fontosságú funkciók és szolgáltatások közötti jelentős kölcsönös függőség figyelembevételével – az új jogalkotási ciklus elején konzultáljon a tagállamokkal az irányelv felülvizsgálatára irányuló esetleges javaslatról, ideértve az uniós kritikus infrastruktúra védelmének és rezilienciájának megerősítésére irányuló esetleges további intézkedéseket is.

28. A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy továbbra is működjön együtt a tagállamokkal, és adott esetben dolgozzon ki a közös, összekapcsolt kritikus infrastruktúrával rendelkező tagállamok közötti, nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat.

29. A Tanács tudatában van annak, hogy a hálózati és információs rendszerek biztonságáról szóló irányelv (kiberbiztonsági irányelv) fontos szerepet tölt be abban, hogy a kritikus ágazatokban tevékenykedő üzemeltetők kockázatkezelési és biztonsági kultúrát alakítsanak ki, továbbá hogy a nemzeti képességek és stratégiák garantálják a területükön lévő hálózati és információs rendszerek magas szintű biztonságát, többek között a hibrid fenyegetésekkel összefüggésben. A Tanács felkéri a tagállamokat, a Bizottságot és az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökséget (ENISA), hogy a nagyszabású kiberbiztonsági eseményekre és válsághelyzetekre való összehangolt reagálásra vonatkozó bizottsági ajánlás alapján valamennyi releváns szinten folytassák együttműködésük fejlesztését.

A dezinformáció elleni küzdelem, valamint szabad és tisztességes választások biztosítása

30. A Tanács üdvözli a dezinformációval szembeni cselekvési terv végrehajtásáról szóló jelentést, és tisztában van azzal, hogy a cselekvési terv folyamatos végrehajtása továbbra is az uniós erőfeszítések középpontjában áll. A Tanács hangsúlyozza, hogy a hatékony hosszú távú megközelítés biztosítása érdekében rendszeresen felül kell vizsgálni és adott esetben aktualizálni kell a cselekvési tervet.

31. A Tanács kiemeli, hogy megfelelő erőforrásokkal kell támogatni az EKSZ Stratégiai Kommunikációs Osztályának és különösen a három munkacsoportnak (a keleti, a nyugat-balkáni és a déli stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportnak) a tevékenységét, lehetővé téve a hosszú távú tervezést, végrehajtást és értékelést. Feladataik keretében mindhárom munkacsoportnak képesnek kell lennie arra, hogy folyamatosan felderítsék és elemezzék a külföldi állami szereplők és a külső, nem állami szereplők dezinformációs tevékenységeit, és hogy fellépjenek ezekkel szemben. Emellett a munkacsoportoknak a jövőben is hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy az EU keleti és déli szomszédságában, valamint a Nyugat-Balkánon hatékony és tényeken alapuló pozitív kommunikáció és tájékoztatás valósuljon meg az uniós elvekkel, értékekkel és szakpolitikákkal kapcsolatban, továbbá hogy ezekben a régiókban megerősödjön az általános médiakörnyezet és a civil társadalom. A Tanács felkéri az EKSZ-t, hogy mérje fel az egyéb földrajzi területeken, így például a Szubszaharai-Afrikában folytatott stratégiai kommunikációs tevékenységének fokozásával kapcsolatos igényeket és lehetőségeket, ugyanakkor tartsa fenn a meglévő stratégiai kommunikációs feladatok ellátásához szükséges képességeket.

32. A Tanács tudatában van annak, hogy az összes rendelkezésre álló online és offline eszköz lehető legjobb kiaknázásával minden szinten átfogó megközelítésre van szükség a dezinformációból fakadó kihívások kezeléséhez, ideértve a szabad és tisztességes európai választások aláásására irányuló befolyásolást is. Ennek a megközelítésnek magában kell foglalnia a dezinformáció és a manipulatív befolyásolás nyomon követését és elemzését, az európai adatvédelmi szabályok foganatosítását, a választási biztosítékok alkalmazását, a pluralista média támogatását, a professzionális újságírás és a médiaműveltség elősegítését, valamint a polgárok tájékozottságának javítását. A Tanács ajánlja a dezinformáció elleni fellépést célzó, tényellenőrzőkből és kutatókból álló, aktív és független összeurópai hálózat további megszilárdítását. A Tanács tisztában van azzal, hogy a civil társadalom, a tudományos körök és a magánszektor jelentős szerepet töltenek be a dezinformáció kezelésében és a reziliencia kiépítésében.

33. A Tanács tudatában van annak, hogy a riasztási rendszer lehetőségeket rejt magában a dezinformáció elleni küzdelem és különösen a választásokba való beavatkozás tekintetében. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a tagállamokkal karöltve folytassák a riasztási rendszernek egy olyan átfogó platformmá történő továbbfejlesztését, amely keretében a tagállamok és az uniós intézmények fokozhatják a többek között a kutatási és elemzési ismeretek, a bevált módszerek és a kommunikációs termékek tekintetében megvalósuló együttműködést, koordinációt és információcserét annak érdekében, hogy az európai és a nemzeti erőfeszítések részeként támogatást kapjon a dezinformációs kampányok kezelése.

34. A Tanács tisztában van azzal, hogy mennyire hasznosak azok az intézkedések és ajánlások, amelyeket a Bizottság a szabad és tisztességes európai választások biztosítását célzó csomagjában 2018. szeptember 12-én terjesztett elő. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az információcserének és a bevált módszerek megosztásának támogatása érdekében vizsgálják meg az európai választási együttműködési hálózatok tevékenységei folytatásának lehetőségeit. A Tanács üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az e területre vonatkozó nemzeti hatáskörök figyelembevételével párbeszédet folytasson az összes érdekelt féllel és támogassa az olyan intézkedések széles körét, mint például az európai választásokkal kapcsolatos kiberbiztonsági gyakorlat (EU ELEx19).

35. A Tanács tudatában van annak, hogy a dezinformáció kezelésével kapcsolatos felelősségvállalás, átláthatóság és elszámoltathatóság magasabb szintű normáinak megvalósítása érdekében folytatni kell az együttműködést a közösségimédia-platformokkal. Emellett a tényeken alapuló szakpolitikák elősegítése érdekében biztosítani kell, hogy a tudományos kutatások keretében akadálytalanul hozzá lehessen férni a közösségimédia-platformok szolgáltatóitól származó anonimizált adatokhoz. A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő kezdeményezéseket az online platformokon megjelenő dezinformáció kezelésére irányuló további lépésekről. Ezeknek a kezdeményezéseknek a dezinformáció visszaszorítását célzó gyakorlati kódex végrehajtásának értékelésén kell alapulniuk. Ezen értékelés keretében figyelembe kell venni a tudományos körök és a civil társadalmi szervezetek elemző munkáját és jelentéseit, az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportja által a kódexről készített nyomkövetési jelentést és a 2019. májusi európai parlamenti választásokból leszűrt tanulságokat is. Ezzel összefüggésben a Tanács annak megvizsgálására kéri fel a Bizottságot, hogy az online platformokra vonatkozó esetleges végrehajtási mechanizmusokat is beleértve milyen módon lehetne tovább javítani a gyakorlati kódex végrehajtását, különösen annak független értékelése révén, hogy az aláírók teljesítik-e kötelezettségvállalásaikat.

Az uniós intézmények, szervek és ügynökségek biztonsága

36. Az uniós személyzet, intézmények, szervek és ügynökségek hibrid fenyegetésekkel és egyéb rossz szándékú tevékenységekkel szembeni védettsége az EU és a tagállamok közös érdeke. A Tanács felszólítja az uniós intézményeket, szerveket és ügynökségeket, hogy a tagállamok támogatásával, egy átfogó fenyegetésértékelés alapján gondoskodjanak arról, hogy az Unió mindennemű rossz szándékú tevékenységgel szemben képes legyen megvédeni integritását, továbbá képes legyen fokozni az uniós információs és kommunikációs hálózatok, valamint döntéshozatali folyamatok biztonságát. E célból, saját biztonságuk garantálása érdekében az intézményeknek, a szervezeteknek és az ügynökségeknek – a tagállamok támogatásával – átfogó intézkedéscsomagot kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk, az Európai Tanácstól 2019 júniusában kapott megbízással összhangban. A Tanács hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az uniós informatikai infrastruktúra interoperabilitását a minősített adatoknak az uniós intézmények, szervek, ügynökségek és tagállamok közötti megosztása céljából.
